

La malul mării

Ina M.

Ce îmi aduce valul mării?
Sărutul rece-al depărtării...
În spuma albă de mătase
Cerul albastru timpul coase
Și la picioare îmi destramă
Milenii cufundate-n urmă.

Cum valul după val ridică
Puterea mării fără frică,
Așa și eu mă fac o stâncă
Și nu gândesc la cât de-adâncă
E marea ce mă asurzește...
Tăcerea mea pe ea plutește.

La malul mării, timp de-o clipă
Mi se dublează o aripă
Și mă înalț sfidând puterea
Din valuri ce întind durerea
Mileniilor din nisipul
Ce n-o să îmi zărească chipul...
O pasăre neobosită
Zburând spre orizont, rănită!